

הפלת רבי נרניא בן הקנה

אב"נ יהי
קריע שמין
גדי יכיש
בסיד צחצח
תקב סניע
גיל סוים
שקיו ציח

אנא בך גרלת ימינה תתיר צרורה :
קבל רצת עמך שגבנו טהרנו נורא :
נא גבור דורשי יחודה כבבת שמרם :
ברכם טהרם רממי צדקתה תמיד זמלם :
חסין קדוש ברוב טובה נהל עדתה :
יחיד נאה לעמך פנה. זוכרי קדשתה :
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע העלמות :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אלו הן המצוות על שם של רבי

אל ברוך גדול יראה היום צדקתו. ויפדה לו קלם כבד אבותיו.
וישח כפדה לאשמתו ויטן אליו חסיו :
קדוש נדום עליון עזר מנה גפשו : ויחצה פה האקלד המ
העב פאשו. ויגם לנא עדתו ולא זכר עוד עניו : וישח
כפדה לאשמתו ויטן אליו חסיו :
נא גדול גדול יגדל כל שמחתו. ויחצה לקנס לטעה וענן מסחתו.
וה עלה ולא בד. ולא זכר לו עזן ומרד : וישח כפדה
לאשמתו ויטן אליו חסיו :
ברחמי מורד כפדה צדקה חסיד נקדה. ויחצה עדתו תשחז.
ויפדה לו עזר ויחצה. ויחצה לקנס לטעה וענן מסחתו.
שמים. וישח כפדה לאשמתו ויטן אליו חסיו :
חי קדוש ברוך מנה גפשו עזרן : ויחצה לקנס לטעה וענן מסחתו.
ברצון. ויחצה לקנס לטעה וענן מסחתו : וישח כפדה
לאשמתו ויטן אליו חסיו :
יהי נלה לכן פדתה קדוש. ועל משה וקדוש : וישח כפדה
נצבת ומפי עליון שם הנה קדושת : וישח כפדה לאשמתו
ויטן אליו חסיו :
שוכן. ויחצה לקנס לטעה וענן מסחתו : וישח כפדה
ויחצה לקנס לטעה וענן מסחתו : וישח כפדה לאשמתו
ויטן אליו חסיו :

וכך היה אומר. אנא השם. חטאו עוו. פשעו
לפניה עמה בית ישראל : אנא בשם. כפר
נא. לחטאים. ולעוונות. ולפשעים. שחטאו.
ושפשו. ופשעו לפניה עמה בית ישראל. ככתוב
בתורת משה עבדה מפי כבודה. כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני :

והכהנים והעם העומדים בצורה קשה
שומעים את השם הנקבד והנורא מפרש
יוצא מפי להן גדול בקדשה ובטהרה היו
כורעים ומשתחוים ונוקלים על פניהם
ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ואף הוא היה מתכונן וקונן המברכים לגמור את השם ואומר
להם חסדו :

חיים וניצול / אגא בכת

אגא בכת	נצחי הניחוח	של נענעים ממריאים
קבל תשואות	צפיות העיות	כעשן קר בנות;
נא, כי מקד	נאות השמחה	כנבואות השרידות
ברכם במלוא-הוד	המעחות הטהות	בחזון רעות;
חסיד, דעת עם	נחלום שלנותם	ובשמה נעמד
חיד הוא ומיחד	מול סכין שהוחד	אזהבים לתנות;
שדעתו ראה	וכמע הרה	לקבואות נטהות
		בשבת לחנות;
		הצמח בשעתם
		באביב-אילנות;
		במנחת רוח-עד
		ירון שאננות;
		וצא נא ורעה
		אגדות מענות.

ימי אגמר " 1966

אמיר גלני / אגא בכת

א	ב
הכו, הקישו, כל תרחמו.	עד עת השמים בען הורד
בבתים אין ישן, אין ישן בהמה.	אגא בכת המירו צורות
אגא בכת, בכת המירו	והציתו. ועד קרן תנח ראש פרעות
צורות הקלע	יהיה האדם אדם מאד.
האבן ירו לבתימו.	אגא בכת האבן לירות.
כל הלילה חרדו במעונם.	אגא. אנה הלכה הרוח
אם לא למענם	ואנה מפניו תברח
כי למענו	ובקר אור בעלות.
שועו בקול	אגא בכת בכת.
כל שראו צינעו.	בכת בלעו הלום.
אגא ירו, ירו האבן	אגא בכת, כל תרחמו.
בכת גדלת ימינו.	בבתים אין ישן, אין ישן בבתימו.
	כל הלילה הם חרדו במעונם.
	הכו, הקישו למענם ולמענו.
	אגא בכת גדלת ימינו.

"כחול" לנודע

■
 בלח. אָנא
 בלח. וכבר מה שמסתכל
 בי
 כמו רוד דופק בחלונני ואני
 בעודי כאן.
 מאד כאן
 מחליף
 את המפתח
 הפנימי
 במפתח החיצוני. מרעין
 מלים של אהבה
 ביני לבין
 איני. כי כבר
 כמו איני אני מביט
 איך ממני
 אל מרחקים.
 כמו עלים
 חתומים
 של ספר
 שאני קורא בו
 בלח.
 מרחיקה
 עם השנים
 גם צרורה, שדמותה
 בדמותי
 ושצורתה בצורת

זמן דד 1936

אנא בכוח

אלישע כות

אָנא בלח את
 אינך צריקה לדבר
 אָנא בלח הסון
 שברדיו במקומך אומר
 אָנא בא אליך
 ישר מן הגולן
 לא זמן לשאל עכשו
 בלח מה בלח אנה
 שכבר אני הולך:
 פריים שושנים סדרך
 שאור תכצלות גופך
 ואלהים מנעים ממך.

"חושני, היסור", 1975

כח

אָנא בָּרַךְ
 אָנא בָּכַח
 מַתִּיר נַפְשֵׁי צָרוּרָה
 אָנא גַּעְגּוּעִים וְהַמָּה
 דְּרוּשִׁים לִי יוֹתֵר מִן הַקָּיִם
 שְׁאֵכְסֵף
 וְכָלוּם לֹא יָבֹוא
 אָכַל שְׁלֹא אֶפְסִיק לְבַקֵּשׁ
 אָנא הַחֲזֹר בִּי מִלִּים שְׁנַתָּה בִּי פַעַם טְהוֹרוֹת
 וְאִמֵּר
 אָנא רַחֵם
 הַיּוֹם הַיּוֹם וְלֹא מָחָר
 אָנא בָּשָׂר שָׁגַם אִם אֶתְמַהֲמָה
 בּוֹא אָבֹוא
 וּבִדְכָרִים עֲצָמִי אֲתוֹן אָנא
 זָכַר אוֹתִי
 עַל אֲשֶׁר אֲחַלְתִּיךָ לִי וְלֹא
 עַל אֲשֶׁר אָדָם אָנִי וְנִמְתָּ
 עַל אֲשֶׁר קִירוֹת הַגּוֹף נִפְשׁ מִכָּה
 רוּצָה מִעֲקָר
 מִכָּה עֲצָמָה צוֹנְחָה
 אָנא בָּרוּךְ
 אָנא בָּרַךְ אָנא
 הָבֵן אוֹתִי שְׁאֲנִי עֲרִירִית
 שְׁאִין לִי לְמִי לְגִלוֹת מַחֲלָתִי
 שְׁלֹא הִבְנֵתִי בְּזִמְנֵן שְׁגוּפִי הוּא אָנִי
 וְכִשְׁהִבְנֵתִי לֹא יִדְעָתִי נַפְשִׁי
 לֹא מִצָּאֵתִי מוֹצֵא לְבַכִּי כִּי יָכָה
 כִּי אֵין
 אָנא הָבֵן אוֹתִי שְׁאֲנִי צָרִיקָה קֶצֶת זְמַן
 לְחַשֵּׁב אֶת סְכוּמֵי הַפְּרִיטָה
 אִם יֵשֶׁם עוֹד
 וְשְׁאֲנִי מֵאִמָּה נוֹכַחֶת

ובקר לבקר מקיאה
ולילה ללילה ימים געת
נדעת שאול לשאול יגיע
ואין לי סכוי עוד לברא מלים בצלמי ובדמי
ולחת בהן נשמה
אחת שאלתי אותה אבקש
שבתך בי תחד נשמה
אחת בכיתי בזכרי אותי
שאן בשהתפללתי מאום לא חסרת
ועתה שכלום לא אבה
הכל בי נרמס אנה חן אותי ורחם
קרכם ימי טהרם
בבת גדלם בוכה עלי בבת
אנה אם תוכל

"מגנה סלימה", 1996

אנה

אנה
התירי
צוררך,
לא בכת,
אנה
קבלי מה
שולקח
בכת. אנה
פתרי
תעלומות
מלכות
בכת. אנה
שמעי, שמרי
נפשי, ממה נפשך
אנה לא בכת,
זכרי תפילתי
אנה

מה. זכר.

"היג נא קולך", 2009

אֲנִי, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינִי,

פָּרַס עַל מַגְנֵי אֶרְצֵנוּ אֶת סִכַּת שְׁלוֹמָה

שָׂא כִפֹּף עֲלֵיהֶם וְהִצִּילָם,

מִכָּל צָר וְאוֹרֵב וּמִכָּל קָלִיעַ מִבְּקֵשׁ נַפְשָׁם.

תָּן בָּהֶם עֹז וְלֹב, לְהַכְחִיז בֵּין אוֹיֵב וְאוֹהֵב

בֵּין בְּנֵי בְלִיעַל לְבֵין בְּנֵי אַכְרָהִם.

אָנאַ, בַּכַּח גְּדֻלַּת יְמִינָה,

שְׁמֹר עַל מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, בְּתֶךָ אֲשֶׁר בְּחֶרֶת,

למען נגדיל שמך בין כל באי עולם,

אֲנִי בָכָה,

אֵלֶּיךָ

בְּלִי כֶּחַ.

עפר שבת בית הלחמי (עורך), אל הלב: תפילות לעת מצוא, ירושלים

תשס"ה, עמ' 43.

אנא בכח

כמו קין עושה בי חבורות

חפורות, פציעות, פציעות

לא יודעת מהיכן הנשמה

יוצאת,

פתאום מספיק לי.

מוכנה לחיבוק גדול

כמו התבין שלפני

יבראשית, איה מקום כבודו

מולי הגבוהה שדוהה

מול שמלת התותים

של הבת-דודה. הולכת

לתפוז מצלמי חוה קטנה

שתעזור לקרב שתי ידיים

לצלקת השקועה, המעליבה

כמו פרח המסתיר צבעיו.

$G_{12} \sim 10^{-2} K$

שירי גור

אנא, לא בכח
שיכור כלוט אתה מאפיל על קירות
צובא כאספסוף מיוחם על הפתחים
ראשך מפתל נחשים-
לועותיהם זבים אש וגופרית.
תחינה לי אחת ורועדת
בטרם תצרור נפשי העלומה בכפך -
אבא, לא בכח.

היבא חקק

אנא בכח גדלת ימים. עם כמוס באור.
ומה יתגלה ללא הקדש. מה יאיר.
איד נקום נפש ללא זהר, ללא זמנים. אי סווד.
רק בלחש השברים: אנא בכח, אנא בשיר.

"אנא זכאי, אנא זכאי, זכאי"

עמית חסין

קטע תפלה לימי שובבי"ם (וג'שם)

"אנא ברך
אנא בכח
תתיר נפשי צדקה"
חביבה פדיה

אנא ברך שא גם
לקבץ גליות גופי המפזר קולוניות
קולוניות במדבר הרע הזה
שקר באן ואין נשם

אנא קבצני מהרה
אנא אתה רואה שאני נקפא פה לנמרי
ואין נשם ממתק את בדידותי
ובדידות האדמה

ברוך אתה
ואיני יודע לקרא הנקוד של שמך
מקבץ נדחי עמו ישראל
ברך

מזרחי זכאי, 2015

דבורה סילברסטון סיון
אנא לא בכח

אנא לא בכח
קבל חושימים

פתלתלים
תועים
אנה ואנה
חוקרים
שבילים אליה
משלשלים
מתקשים
להלה נתיביה
נתקלים
במגפה

נוצלים עצמם
מעקשות
בפני פתחי שעריה
מכים
חוקרים
זועקים
באלם קול
לפסל תסלה
אל הדום
בסאך

אנא נהגם בעדינות
אל ענני שמך
תו וימצאו דרכם
אל לבם
אל לבך

אנא לא בכח
בעצדי תינוק
בעביטת מיתר
ימדו
ירצו
מצדנות
יגיעו עדיה

"הקווי ואשן"
6.6.2008

* יזראל 76

אנא, בכח, הסתו, לא ברכות, ולא בהעדרות, אלא בכח, שכל חסרי
הבית יחשבו את קצם, שכל הברונים של הקוץ יתהלכו לאט לאט.
אנא, בכח, הסתו, עכשו, ובכח אחת, ומיד עם תם המסבות. בלי חסד
בלי התפיפות בלי ההתפיפות הרדיופונית הנגה הוא, קיבנימט,
האדמה האמללה כבר מסריחה משתן, אנא, בכח, בעזרות,
באצטיון מלא, שכל האונות תתרשבהנה עד לעמקי הפת שלהן.
אנא, בכח, הסתו, עכשו, לא ברקו ולא בסוד ולא בראשי תבות
ובלי התחבמות, אלא בפשט, במפרט, באינדואיט!
חי אליהו, האדמה האמללה כבר מסריחה משתן, בכח, פליו, בלי
להביט לאדריס, בלי רחמים, בלי לבדק בחלונות. וזכר את האדמה
האמללה היא רחם על האדמה הקדושה הוא כי אנה אנט באים.

"השיר 9" 2011

אנא, בכוח

הא, 6
17/5/09

עתירה של ישראל. זה גם צריך להיות סדר העניינים: פתרון הבי עיה הפלסטינית כמנוף למז"מ עם איראן, גם אם נתניהו יבקש להפוך את הסדר ו"להרוויח" עוד זמן. הלב מבקש לראות ראש ממשלה ישראלי לי שבין ללא לחץ שההורמוניות אוולות, שהאלטרנטיבות מסוכנות, אבל התקווה הזאת נכזבה מזמן. ישראל מרברת על שתי מדינות ומרחיבה את מעלה אדומים, מדי ברת על שלום ויוצאת לשתי מלי חמות שווא.

לכן, לראבון הלב, בלי לחץ זה לא יילך, ולחץ יעיל יכול לבוא רק מוואשינגטון. נשיא אמריקאי שהוא ירד אמת של ישראל לא רק רשאי, אלא גם חייב להפעיל עליה לחץ: מדובר בבת חסות שהתמכרה לכיבוש ומתמכרות ירד נגמלים רק בדרך הקשה. ירד שקר מממן את המשך ההתמכרות, ירד אמת גומל.

ו גם איננה העת להצבת התביעות וההתניות האין-סופיות מהפלסטינים, שיכיר, שיותרו, שיתפסו - הם עשו זאת רי והותר בשני העשורים האחרונים: זה הדי מן שבו הכובש צריך להפסיק את הכיבוש לאלתר, בלא תנאי, רגע לפני שפתרון שתי המדינות נופח את נשמתו ונהפך לבלתי אפשרי, בתקווה שזה לא קרה כבר. לכן אוכמה גם צריך לעמוד עם שעת עצר ביד: אין זמן.

מהשיחה בוואשינגטון צריכה לצאת בשורה אחת, אין בלתה: יש ראל מתחילה לפעול, לא לדבר, כדי להביא לקץ הכיבוש. הקפאת התני חלויות ללא כלופים, פירוק מאחזים ללא שטיקים, חירויות לפלסטינים ללא טריקים ולוח זמנים קצר וחד לפירוק מפעל ההתנחלויות כולו. כל דבר פחות מזה ייחשב כישלון, כל צעד נועז פחות יבטיח קיפאון שיביא לעוד התפרצויות דמים ולי מדינה דו-לאומית שתהיה למדינת אפרטהייד של קבע.

נשמע גדול ויומניז בוואשינגטון מכהן נשיא גדול ויומניז ניי. לערבים כבר דאגתה ישראל שהיא מבינה רק את שפת הכוח את כל ויתוריה המוגבלים עשי תה רק אחרי שפך דם, לעולם לא לפניו. עכשיו הגיעה העת שגם ואשינגטון תלמד את הלקח: אנא, בכוח, ברק אוכמה, כי אחרת זה לא יילך.

ותרת המאמר הזה שאולה אמנם מתפילה קבלית, אבל לא מדובר בפנייה לאלוהים: מדובר בפי נייה ארצית מאוד לנשיא ארצות הברית. המדינאי שיתארח מחר בלשכתו כבר הוכיח בכהונתו הקצרה שזאת שפתו. לא שפת הקורש, אלא שפת הכוח. בדיוק כפי ששר הביטחון, הרמטכ"ל ויו"ר ההסתדרות כופפו אותו בעי ניין התקציב, צריך לקוות עכשיו שגם ברק אוכמה יצליח באותה דרך.

פליקס פלאק מריני של בנימין נתניהו חיוני לישראל הרבה יותר מהפליקס פלאק הכלכלי המדי שים שהפגין. אוכמה הוא התקווה האחרונה: רק אם יטיל את מלוא כובד משקלו - משהו יוזז במורח התיכון. כל נשיא אמריקאי היה יכול מזמן להביא להתקרמות אמיתית, בראש ובראשונה לשים קץ לכיבוש הישראלי הבלתי נסי כל, אבל קודמיו של אוכמה נרתעו מלפעול. הם העדיפו את הכניעה ללובי היהודי והנוצרי ואת נשף המסיכות של מר"מ מדיני, שלא הוביל לשום מקום.

מאוכמה מצפים ליותר: "שי נוי" זה גם במורח התיכון, "כן, אנחנו יכולים" זה גם לגבי ישראל. והשינוי המיוחל הזה צריך לכלול שני מרכיבים: הפעלת לחץ ממשי על ישראל - כן, אין ברירה אחרת - ותביעה למעשים, לא לריבורים. מאלה האחרונים היה לנו כבר די והותר; ממש לא חשוב אם נתניהו יהגה את צמר המלים שתי מדי נות, או לא.

המבחן הוא מבחן משה ומוחמד. רק אם שני אלו ירגישו בשינוי, נוי כל לומר שבואשינגטון אכן יושב נשיא אחר, שונה מכל קודמיו. מוחמד, כל מוחמד שחי בשטחים, צריך להרגיש שחיי השתנו ונהי פכו לחופשיים ומשגשגים יותר; משה, כל משה שחי בישראל, צריך להרגיש שהוא נפרד מהמדי רינה הכובשת, שבה התרגל לחיות בנעימים במשך דורותיים. בסופו של יום שניהם, משה ומוחמד, יכיי רו טובה לאוכמה.

בחיוכים רביקים זה לא יילך. נתניהו יבקש להיאחז במפלס שלו, תאיום האיראני; על אוכמה להסי ביר לו שאין כמו נטרול הסכסוך הישראלי-הערבי כדי להבטיח את